

منافع اقتصادی تبلیغات



که احمد جیحی‌ای ایله‌ای

دکتری ارتباطات، عضو هیات علمی دپارتمان آموزش TMBA

کردن پول به خاطر کالا یا خدمت، به کار می‌رود.
 ۹- تکنیکی که برای تاثیر گذاردن بر رفتار انسان، ماهرا نه از نمادها و نشانه‌ها استفاده می‌نماید.
 ۱۰- پیامی که به منظور ترویج عقیده‌ای یا کالایی از طرف یک منبع معرفی شده به اجتماع یا عده معینی و توسط وسایل تبلیغاتی انتقال می‌یابد و مخارج آن، از طرف صاحب آگهی، پرداخت می‌شود.
 ۱۱- تکنیک‌هایی که به منظور انتقال پیام از فرستنده یا منبع، به گیرنده یا مخاطبه از طریق وسایل ارتقاطی، به منظور ایجاد مفهومی مشابه در ذهن مخاطب، به کار گرفته می‌شود. در این ارتباط، خرد مصرف کننده و فروش تولید کننده، پس فرست یا بازخورد این جریان (فرآگرد) است. این تکنیکها را موسسات و آژانس‌های تبلیغاتی یا بخش آگهیهای مطبوعات، رادیو و تلویزیون در مقابل دریافت پول، به کار می‌بینند.
 ۱۲- فرآگرد استفاده از آگهی به عنوان وسیله‌ای برای رسیدن به هدفهای بازاریابی.
 ۱۳- تمامی فعالیتهایی که به انتشار پیام‌های تبلیغاتی سمعی یا بصری، با هدف تشویق توده مردم به خرید کالا یا خدماتی از سوی یک منبع اعلام شده، می‌انجامد. (۱)

آثار و منافع اقتصادی تبلیغات
بدون شک تبلیغات اقتصادی آثار مثبت و منفی در

نتیجه این تاثیر، می‌کوشد رفتار آنها را نیز تغییر دهد.
 ۴- پیش‌بینی و تهیه پیامهای سمعی و بصری که در ازای پرداخت بهای نشر، توسط یک یا چند عامل تبلیغاتی به اطلاع مردم رسانیده می‌شود.
 این پیامها، حامل خبری از خصوصیات و امتیازات یک کالا یا یک خدمت و یا یک فکر یا یک شیوه عمومی خواهند بود که اطلاع بر آنها، موجب ازدیاد فروش کالا یا استقبال عمومی از خدمت و فکر، یا قبول و اجرای شیوه عمومی مورد نظر از طرف مردم خواهد بود.

۵- انتشار اطلاعاتی که مبتنی بر عقاید و وصف خدمات و کالاهای باشد، به طوری که عکس العمل آن بتواند با قصد آگهی کننده هماهنگی داشته باشد.
 ۶- پیامهای دیداری- گفتاری، که از طریق وسایل تبلیغاتی با پرداخت وجه، مردم را به طریقی علاوه‌مند و موافق یک نوع محصول، یک خدمت، یک فکر، یک نقطه نظر و یا یک مارک بخصوص می‌نماید.
 ۷- پیامی که به منظور ترویج عقیده و یا کالایی از طرف یک منبع- که به وسیله همان آگهی به جامعه معرفی می‌شود به کمک وسایل تبلیغاتی به گروههای خاصی یا جامعه منتقل و برای انجام آن، پول پرداخت می‌شود.

۸- یکی از پنج عامل اساسی ارتباط که به وسیله تاجران و صاحبان صنایع، برای ترغیب مردم در خرچ

مقدمه

پدیده "تبلیغات" را که در انگلیسی Advertising و در عربی "الاعلان" نامیده می‌شود، شاید بتوان یکی از خلاقیتهای زیبایی شناسی بشر دانست که توانسته است بخصوص در نیمه دوم قرن بیست در همه زمانها و در همه جای زندگی آدمی حضور یابد و نقش آفرینی کند. این پدیده به عنوان فرایندی ارتقاطی آثاری مثبت و منفی را با توجه به نقشهای فرستنده و گیرنده و اینکه:

- ۱- که تبلیغ می‌کند
 - ۲- کی تبلیغ می‌کند
 - ۳- کجا تبلیغ می‌کند
 - ۴- چه تبلیغ می‌کند
 - ۵- چرا تبلیغ می‌کند
 - ۶- چگونه تبلیغ می‌کند؛ در یی دارد.
- آثار منفی آن بخصوص در سطحی کردن نگرش مردم، آثار مثبت بر تولید و توزیع و مصرف کالاهای بخصوص به عنوان استراتژی رقابت در عرصه اقتصادی هر روزه در محافل جامعه شناسی ارتباطات مطرح و مورد نظر قرار می‌گیرد. به طوری که در قرن بیستم مکاتبی بزرگ همچون مکتب اندکادی فرانکفورت یکی از محوری‌ترین مباحث خود را نقش مخرب آگهیهای تبلیغاتی قرار داده است.

تعاریف تبلیغات

در ابتدا ضروریست مفهوم تبلیغات شفاف شود. بدین رو

به تعاریفی چند اشاره می‌شود:

"۱- تلاش برای ارائه آموزه‌های، ایده‌های، دلایل، شواهد یا ادعاهای از طریق رسانه‌های ارتباطی، برای تقویت هدفی یا مبارزه با دفعه خد آن.

"۲- هر نوع معرفی غیر شخصی و ترویج ایده‌های، کالاهای و یا خدمات در مقابل پول که به وسیله فرد یا موسسه مشخصی انجام می‌گیرد.

"۳- کش یک آگهی روزنامه و یا آگهی دیواری و یا تلویزیونی، ایجاد ارتباط با مردم، انتقال اطلاعات، یا ایجاد بحث یا گذاشت تاثیر در افراد است که در نتیجه، فکر خواننده یا بیننده را نسبت به کالا و یا خدمتی که آگهی شده، تغییر می‌دهد یا آن را تقویت می‌کند و در

جدول ۱- ابعاد و آثار تبلیغات (جیحی‌ای ایله‌ای - ۱۳۸۲)

منفی	مثبت	آثار
۱- ایجاد نیاز کاذب ۲- مصرف گرایی و مصرف زدگی ۳- اسراف و تجمل پرستی ۴- اتلاف منابع	۱- تاثیر مثبت بر تولید، توزیع و مصرف ۲- تبلیغ به عنوان استراتژی رقابت ۳- افزایش حجم مبادلات ۴- تقویت روحیه افزایش کیفیت	اقتصادی
۱- هماندستازی ۲- فخر فروشی ۳- تقویت روحیه فردگرایی و لذت جویی ۴- تحمل پیام با تکرار	۱- سرگرمی و تقریح ۲- افزایش سطح آگاهی مردم ۳- رشد ذوق و سلیقه مردم ۴- آموزش و اطلاع رسانی	
۱- شیستشوی مغزی ۲- ایجاد روحیه تسليم و محافظه کاری ۳- توهمندی زایی ۴- تردید و دودلی	۱- افزایش حق انتخاب و تصمیم‌گیری ۲- توهمندی زایی ۳- تقویت روحیه رقابت ۴- دسته بندی مردم	
		سیاسی

خدمات، فروش اطلاعات و مشاوره به کار می‌رود" (۱۵)

تحلیل و نتیجه گیری

"تبیغات با وجوده متضاد خود، هم می‌سازد و هم می‌سوزاند، آگاه می‌کند و گمراه می‌کند، موج ترقی و تعالی و پیروزی می‌شود و باعث خمودگی و شکست و فراموشی می‌شود" (۱۶) به طور کلی تحلیلهای متناقضی با تبلیغات تجاری (نظرات خوش بینه و نظرات بد بینه) می‌شود. موافقان منافع اقتصادی تبلیغات بر این باور هستند که:

► تبلیغات در بهترین شکل خود فقط آشنایی با مارک را افزایش می‌دهد.

► تبلیغات وسیع باعث می‌شود که توزیع کنندگان و نمایندگیها به ارائه مارک تبلیغ شده تشویق شوند.

► با تبلیغات می‌توان انسان سرگردان را که از

فشارهای مختلف محیطی رنج می‌برد از سرگشتشگی دور کرد.

► تبلیغات ضرورت تولید آنبوه است.

► تبلیغات شکل کنترل شده‌ای از ارتباطات است.

► تبلیغات موجب بسط و گسترش کالاها و خدمات در سطح وسیع می‌ویند و می‌بینند شده است.

► تبلیغات می‌توانند آموزش بهده و اطلاعات شفاف ارسال کند و به عنوان بهترین خاطره‌ها در ذهن مخاطب قرار گیرد.

► تبلیغات در بعد اقتصادی می‌توانند کالاهای استاندارد و سالم و الگوی مصرف را به جامعه معززی کنند.

► بهر حال بر کارگزاران تبلیغات است که تلاش کنند تا آثار و پیامدهای منفی تبلیغات، کم شده و تبلیغات به عنوان روغن چرخ ماشین توسعه عمل کند و

► مخاطب محوری را جایگزین تولید محوری سازد.

را فراهم می‌کند." (۷)

"برای تبادل کالا و گردش پول در بازار داد و ستد و آگاه شدن مردم از انواع مایحتاج زندگی و در عین

حال جلوگیری از اجبار خریداران به انواع مشخصی از کالاها و ایجاد رقابت و بهبود کیفیت اجتناس و امتعه تبلیغات تجاری و در نظامهای اقتصادی غیر مرکز لازم، مفید و طبیعی است بویژه نقش اطلاعاتی تبلیغات در دنیای صنعتی و مصرفی معاصر کاملاً موجه و ضروری است." (۸)

"تبیغات در وجه مثبت خود یک ضرورت است؛ به عبارت دیگر موج ارتباطات لازم و منطقی است." (۹)

"تبیغات سوای جنبه‌های تحریکی و تشویقی خود، اساساً به عنوان خبر و اطلاعیه، و اعلام مصور جزء لاینک لوازم زندگی روزمره و جاری مردم محسوب می‌شود." (۱۰)

نتایج اقتصادی پیروی از این روشهای تبلیغاتی به طور جدیتری نیز قابل بررسی است. در واقع، مهمترین توجیهی که برای حمایت از آن در بین کارگزاران سیاسی کشورهای در حال توسعه وجود دارد و همچون رویایی دلپذیرمحسوب می‌شود، این است که تبلیغات در رشد تولیدات و به دنبال آن رونق اقتصادی کشور تاثیر اساسی می‌گذارد.

البته ادامه خوش بینی در چنین وضعیتی به آنچه می‌انجامد که اعدا شود بازار مصرف و تقاضا به تعامل کنترل کیفیت از سوی خریدار به فروشنده تحمل شود.

"تبیغات بازرگانی عبارت است از پیش بینی و تهییه پیامهای سمعی و بصیری که در ازای پرداخت بهای نشر توسط یک یا چند عامل تبلیغاتی به اطلاع مردم رسانیده شود. این پیامها حامل خبری از خصوصیات

و امتیازات که کالا یا خدمت یا یک خبر یا شیوه عمومی خواهد بود که اطلاع از آنها موجب افزایش فروش کالا یا استقبال عمومی از خدمت و فکر مورد نظر است." (۱۱)

"نقش تبلیغات در عرضه کالاهای مصرفی، رقابت در فروش و بهبود کیفیتهای موجود بر کسی پوشیده نیست." (۱۲)

"تبیغات وسیله بسیار مناسبی برای اطلاع رسانی و ترغیب و تشویق است و تفاوتی نمی‌کند که هدف از آن فروش جهانی کوکاکولا یا استفاده از خدمات تنظیم خانواده باشد." (۱۳)

"تبیغات امروزه در کشورهای مختلف بویژه در کشورهای در حال توسعه، زمینه‌های فکری و عاطفی لازم را برای حرکت، تلاش، هماهنگی، و دخالت در سرنوشت سیاسی و اجتماعی خود آماده می‌کند" (۱۴)

"تبیغات تجاری با بازرگانی، اصطلاحی است که به

بعاد مختلف سیاسی و اجتماعی و اقتصادی دارد (جدول یک) اما این مقاله تأکید و تایید بر منافع

اقتصادی تبلیغات را بررسی و پیگیری می‌کند.

"در باره تبلیغات، در سالهای اخیر بسیار نوشته شده و صاحبنظران، آن را بخش ناقد و قابل ملاحظه‌ای از فرهنگ صنعتی جدید دانسته‌اند. بعضی از متکران، تبلیغات را گرامی داشته و بر این باورند که از طریق آن، دسترسی به کالاهای حق انتخاب برای

صرف کننده، فراهم می‌شود؛ اما برخی دیگر، تبلیغات را وسیله‌ای در دست تولید کننده سرمایه دار برای

اثرگذاری بر توده‌های مصرف کننده و تحت کنترل در آوردن آنها می‌دانند. مدافعان تبلیغات، مدعی اند که این ایازار، آنچنانکه عده‌ای از قدرت فراوان آن هراسیده‌اند، تائیر اغوا کننده ندارد و تنها اطلاعاتی در اختیار مصرف کننده احتمالی می‌گذارند تا آگاهی

بیشتر و بهتر، متوانند انتخاب کنند." (۲)

"با تبلیغ می‌توان انسان سرگردان را که از فشارهای مختلف محیطی - بویژه محیط اجتماعی رنج می‌برد، به آسانی تحت تاثیر قرار داد و او را به سوی خواسته معینی به حرکت در آورد." (۳)

"نه تنها تبلیغات مضر نیست بلکه، برای حرکت جامعه به سوی توسعه و ورود به جهان صنعتی، لازم است. بدون وجود سازوکارهای مناسب برای تبلیغات تجاری، نمی‌توان به جامعه‌ای کارآمد در زمینه صنعت دست یافت." (۴)

"مهمنتر از حجم و اندازه تبلیغات در عرصه فعالیتهاي ارتباطي، اين حقيت است که تبلیغات، موجب بسط و گسترش کالاهای و خدمات در سطح وسیع می‌باشد. درین حال، باید از مصرف زدگی و مصرف گرایي لجام گسيخته بيرهيزيم و از اين ايزار، برای استقرار شرایط انساني و عقلاني و ايجاد روابطي منطقی گيتي را طي می‌کند." (۵)

"از تبلیغات می‌توان بخوبی برای اطلاع رسانی، بازارگشایي و پاسخ دادن به نیازهای نیازمندان استفاده کرد. به تک تبلیغات می‌توانيم صنایع و تولیدات

خود را گسترش دهيم و برای آنها بازار بیاییم؛ ولی در عین حال، باید از مصرف زدگی و مصرف گرایي لجام گسيخته بيرهيزيم و از اين ايزار، برای استقرار شرایط انساني و عقلاني و ايجاد روابطي منطقی استفاده کنیم." (۶)

"تبیغات در عمل گاهی مقدس و مشروع تلقی می‌شود و این در حالتی است که کاربرد آموزشی و ترویج مطالب اخلاقی، مذهبی، علمی داشته باشد. در جایی راهنمای اطلاع رسانی محسوب می‌شود و این در موقعی است که نقش بازگو کننده عقاید گروه، جمعیت

و حزب تشکیلاتی را ایفا کند و یا توضیح دهنده پیشرفتها و کارکردها و اطلاعات واقعی رویدادها و مشخصات صحیح اشیا و کالاهایی باشد که از این طریق موجبات ارتقاء سطح آگاهیهای عمومی مردم

متألف

- ۱- همایون، محمد هادی "بازنگری تعریف تبلیغات بازرگانی" مجموعه مقالات نسخین همایش و نمایشگاه صنعت تبلیغات ایران- اداره کل تبلیغات- تهران ۱۳۷۹- ص ۲۴۴
- ۲- اکبر فرهنگی "مجموعه مقالات اولین همایش صنعت تبلیغات" صفحات ۶۹، ۷۳، ۷۱، ۷۰، ۶۸، ۶۷
- ۳- متوکلی کاظم "روابط عمومی و تبلیغات" تهران، بهجت ۱۳۷۷، صفحات ۱۰، ۹، ۸، ۷، ۶، ۵، ۴، ۳، ۲
- ۴- اسدی کاری محمد حسن "تبیغات بازرگانی در ایران و جهان" مجله تحقیقات روزنامه نگاری، فوریه دین ۱۳۴۸، رسانه، سال چهارم، بهار ۱۳۷۷
- ۵- شهیدی مودب "سخنرانی در همایش صنعت تبلیغات" ص ۱۱
- ۶- هاشمی سودابه "روابط عمومی، بازاریابی و تبلیغات" فصلنامه هنر هشتم، سال پنجم، تابستان ۱۳۷۹، ص ۳۹
- ۷- محمد قرسته نیا "روابط عمومی‌ها و مشارکت" فصلنامه هنر هشتم، سال سوم، پائیز ۱۳۷۶، ص ۳۸
- ۸- حکیم آرآ محمد علی "تبیغ کوشش برای مقاعد سازی" فصلنامه رسانه، سال یازدهم، تابستان ۱۳۷۹، ص ۳۶
- ۹- پرویز علی "ارتباطات سیاسی" نشر علم نوین، تهران ۱۳۷۵، ص ۳۴